

SPEKTRUM

3 / 2025

Prosinec

*Takovou pizzu umí jen
na táboře Zlaté řeky*

**Zpravodaj Českomoravské rady
Svazu klubů mládeže
24. ročník**

Vážení přátelé a členové SKM!

I letos chci nejprve ocenit práci všech dospěláků, kteří část svého volného času věnovali během letních či podzimních prázdnin dětem, a děkuji jim za to. Dále vás chci informovat, že naším novým členem se stal Fotoklub Ivančice – FotKI, z. s.

V roce 2026 plánujeme zhruba na přelomu května a června svolat Setkání delegátů. Prosím, abyste s tím ve svých časových plánech počítali a byli schopni za svůj klub vyslat alespoň jednoho delegáta. Termín bude upřesněn v jarním čísle zpravodaje Spektrum.

Rovněž vás chceme informovat o změnách, které v ČMR SKM nastanou. Na záříjovém zasedání Českomoravské rady SKM jsem oznámila, že v roce 2027, kdy nás čeká Konference, se z osobních důvodů vzdám předsednického postu.

Jsem přesvědčena, že je třeba do vedení zapojit členy SKM, abyste nebyli pouze pasivními příjemci finančních příspěvků, ale aktéry života Svazu klubů mládeže. Navíc „mládí vpřed“ má svůj smysl a také nechci být brzdou aktivit, o kterých je dobré mluvit, promyslet je a realizovat.

Cítím povinnost připravit půdu pro diskuzi a nabídku možností pro další rozvoj a fungování SKM.

Tyto informace dostanete k dispozici na Setkání delegátů 2026. Stejně tak můžete i vy na tomto Setkání delegátů přinést nápady a možnosti „jak dál“ od roku 2027. Budete mít rok na přípravu, přemýšlení a rozhodování. To bude váš úkol pro Konferenci v roce 2027.

Současně se mnou se rozhodli ukončit svou činnost v ČMR SKM místopředseda Honza Matoušek a členka Lenka Honomichlová.

Jana Neubertová, předsedkyně ČMR SKM

Na závěr ještě jistě příjemnou novinku. Informoval jsem Radu, že na počátku příštího roku budou mít všichni, kdo nyní včas vyúčtují peníze, které jim byly letos schváleny a poslány, nárok na minimálně stejnou či dokonce i vyšší částku pro rok 2026. Tak si to propočítejte, a nejen pokud byste potřebovali víc, pošlete svůj konkrétní požadavek do konce února 2026 ve své žádosti o finanční příspěvek na skmcmr2020@seznam.cz, resp. všechny jihočeské kluby na L.Oberfalcerova@seznam.cz. O výsledku vaší žádosti vás budeme informovat. Inu je to tak, po letech nikoliv naší vinou hubených jsou na řadě léta tučnější.

Honza Matoušek, místopředseda ČMR SKM

Mladí dudáci zazářili ve Strážnici

Mladá dudácká muzika ze Strakonic se během posledního červnového víkendu zúčastnila jubilejního 80. ročníku Mezinárodního folklorního festivalu Strážnice 2025. Účinkování na akci tohoto kalibru považuje každý folklorista za velkou čest, a nejenak tomu bylo i v našem případě.

Mladá dudácká muzika ze Strakonice na Mezinárodním folklorním festivalu Strážnice 2025

Již od začátku bylo jasné, že šlo o ročník výjimečný – na prknech amfiteátrů a volných scén ve strážnickém zámeckém parku a mezi historickými chalupami skanzenu se představilo přes 4 500 muzikantů a tanečníků z více než 170 souborů nejen z Čech, Moravy a Slovenska, ale i z destinací o mnoho vzdálenějších (za všechny jmenujme alespoň Velikonoční ostrovy, Ghanu či Katalánsko). Jedinečnou atmosféru festivalu si naše muzika užívala plnými doušky od prvních chvil, nejdůležitější vystoupení nás totiž čekalo již během pátečního večera.

V rámci hlavního úvodního pořadu festivalu s poetickým názvem „S lidem zasnoubení“ jsme v prostorách největšího strážnického amfiteátru Bludník představili zaplněnému hledišti úryvky z folklóru oblasti Prácheňska. Strakonický výrobce dud a náš kapelník Patrik Redina zahrál na starobylé dechové dudy a poskládal hudebně-taneční pásmo, ve kterém nechybělo strakonické pivečko nebo žertovné písně, třeba o tom, jak si chasník „od nás“ vzal věčně hladovou nevěstu z Moravy... Vzhledem k velikosti davu až ohlušující potlesk byl pro nás jednoznačnou odměnou a dodal nám energii na sobotní průvod městem i večerní vystoupení Pod platany v zámeckém parku, kde jsme přihlížející diváky zapojili do „jihočeského karaoke“ a naučili je tančit tradiční Doudlebskou polku.

Neděli jsme si pak už (po sobotní z poloviny probdělé noci strávené mezi muzikanty v zámeckém parku u dobrého jídla a jiskřivého vína) užívali „jen“ jako návštěvníci a posluchači a trochu neradi se smířovali s tím, že festival končí. Naše mírná předodjezdová melancholie však neměla dlouhého trvání, neboť nás čekalo překvapení, které nemohlo náš víkend završit dokonaleji – během slavnostního závěru festivalu byl Národním ústavem lidové kultury naší muzice udělen titul „Laureát MFF Strážnice 2025“, a to za všestranný jevištní projev. Naše nadšení a především dojetí při přebírání tohoto nejvyššího folklórního ocenění na domácí půdě mělo, pravda, pramálo společného s kultivovaným projevem připravovaných vystoupení, ale bylo o to autentičtější a nasadilo našemu strážnickému působení pomyslnou korunu.

A my se již teď těšíme, až své oficiálně oceněné jevištní umění předvedeme strakonickému publiku na koncertě a taneční zábavě pořádaných k 20. výročí založení Mladé dudácké muziky dne 18. dubna 2026 ve strakonické Sokolovně. Tak si nás nenechte ujít, všichni jste srdečně zváni!

Za kolektiv MDM Markéta Komrsková

Prašina v Zapomenutém údolí

Letos jsme se na náš tábor vydali na místo, kde se zastavil čas. Do hlubokého lesního údolí bez signálu, bez elektřiny, ale s o to větším množstvím fantazie. A právě sem, do stínu stromů a světla petrolejek, dorazila i Prašina – tajemná čtvrť ze stejnojmenné knihy Vojtěcha Matochy, která se stala celotáborovou hrou i inspirací pro čtrnáctidenní pobyt plný napětí, tvořivosti a spolupráce.

Prašina je místo, kde moderní technologie selhávají a kde vládne ticho a šero, jako by byla psána právě pro naši táborovou základnu. Děti se tak staly součástí příběhu: objevovaly skrytá zákoutí, luštily tajemství, učily se rozpoznat, komu lze důvěřovat, a komu raději ne. Každý den jsme společně sehráli čtyři tematické hry, přičemž večer patřil oblíbeným stezkám – tichým výpravám s 10 otázkami, které prověřily nejen paměť, ale

Obrázky ze života na letním táboře Zlaté řeky, letos na téma Prašina

i schopnost spolupracovat a pozorovat svět kolem sebe. Jedna ze stezek byla věnována vynálezci Františku Křížkoví. Jehož osobnost se objevuje i v příběhu Prašiny a měl být současníkem místního génia Hanuše Nápravníka.

Ačkoliv program tábora byl pestrý a napínavý, nezapomněli jsme ani na tradiční tábornické dovednosti. Děti se učily rozdělovat oheň, štípat dříví, pomáhat v kuchyni, nebo se podílet na každodenních nutných činnostech.

Největší kouzlo ale přicházelo ve večerních chvílích, kdy se les ponořil do tmy a jediné světlo přicházelo z táborového ohně. Seděli jsme společně kolem táboráku, bratři Sýkorové úžasně hráli na kytary, zpívali jsme a obdivovali hvězdy, které na tak odlehlém místě nejsou rušeny světelným městským smogem.

Z tábora jsme si odvezli mnohem víc než jen štípance od komárů, především přátelství, zážitky a pocit, že když se vypnou mobily a rozsvítí se petrolejky, může se z obyčejného lesa stát místo, kde ožívají příběhy.

Děkujeme všem, kteří se letošního tábora účastnili, připravovali ho anebo finančně podporovali, aby se naše dobrodružství na Prašině vůbec mohlo odehrát!

Za táborový kolektiv Eliška, KM Zlatá řeka

Prácheňáci dobývali Sicílii (i srdce místních)

Prácheňský soubor vztyčil na Sicílii českou vlajku

Začátkem srpna letošního roku jsme se zúčastnili 25. ročníku folklórního festivalu v sicilském městě Salemi. Festival Internazionale del Folklore 2025 – Salemi je součástí akce oslavující tradiční místní těstoviny – Sagra della Busiata Salemi. Na třídní setkání přijíždějí návštěvníci z různých míst Sicílie, aby ochutnali nejen tradiční těstoviny Busiata, ale i místní sladkosti a víno, zatímco na pódiu probíhá kulturní program zahraničních i místních folklórních souborů.

Cesta do Salemi byla skutečně únavná. Přes dvacet hodin autobusem do Neapole, posléze noční přejezd Tyrhénského moře trajektem do Palerma a pak ještě osmdesát kilometrů do Salemi. Po příjezdu nás ale čekalo slavnostní přivítání a společný večer s ostatními soubory. Kromě místních a nás přijely na festival soubory z Argentiny, Bulharska, Chorvatska a Maďarska.

První dva dny jsme poznávali krásy Sicílie. Navštívili jsme starověké město Segesta s krásně dochovaným dórským chrámem a antickým divadlem, členité severozápadní pobřeží, na jihu pak bílé útesy připomínající ohromné schody do nebe.

V následujících třech dnech se naplno rozběhl festival, odehrávající se v historickém centru Salemi, na místě bývalého chrámu sv. Mikuláše z Bari a v dohledu normanského hradu, který byl svědkem takových událostí, jako bylo vyhlášení Salemi za „hlavní město Itálie“ Garibaldim v roce 1860. Vystupovali jsme vždy ve večerních hodinách, kdy byla atmosféra tohoto místa nejkouzelnější. Divákům jsme každý den nabídli jinou ochutnávku z našeho tradičního prácheňského folklóru. Největší úspěch však vyvolávala sicilská lidová píseň „Ciuri, ciuri...“, kterou jsme pro tento zájezd upravili a nacvičili.

Po ukončení festivalu jsme měli možnost ještě dvakrát vystoupit před sicilskými diváky. Jednalo se o menší festivaly ve městech Aragona a Matarocco. Stihli jsme také navštívit starověké město Erice na bájně hoře Eryx. Úžasné místo plné sakrálních i světských

V náročném programu se našel čas i na poznávání Sicílie

staveb je považováno za jedno z nejkrásnějších měst na Sicílii. V našem itineráři nechybělo ani Palermo se svými uličkami, magickým trhem a množstvím zajímavých památek.

Náročný zájezd nás na jednu stranu prověřil dlouhou cestou, vysokými teplotami, nepříliš komfortním ubytováním a jednodušším stravováním. Na druhou stranu jsme měli možnost setkat se s mnoha zajímavými lidmi, poznat místní kulturu, památky a přírodní zajímavosti. Vrcholem našeho pobytu byla však naše vystoupení před místním publikem.

Velké díky patří našim řidičům, pro které byla jízda po místních silničkách často velkou zkouškou trpělivosti a řidičského umu. Další dík patří podpoře z vedení města Strakonice a samozřejmě našemu strakonickému pivovaru, jehož hořké produkty osvěžovali nejen nás, ale i naše sicilské přátele.

Dušan Pilík, dudák Prácheňského souboru Strakonice

WERICHOVCI – sdružení pana Jana pro randu a kulturně společenský život mladých věkem či duchem

Čochtanova Třeboň 2025

Pražští Werichovci připravili další letní vodnický víkend v Třeboni. Letošní Čochtanova Třeboň byla ve znamení plyšáků. Na naši výzvu ke sbírce plyšáků pro děti, které projdou v sobotu 9. srpna vodnickým zámeckým parkem v Třeboni, se jich totiž sešlo kolem 300. Na startu jsme zaregistrovali 219 dětí, takže každý malý účastník si mohl odnést hračku podle vlastního výběru. Bylo to víc, než jsme čekali s ohledem na parné letní dny.

Čochtanova Třeboň si ovšem za 28 let hostování v Třeboni získala mnoho příznivců (někteří dávní návštěvníci už vodí na vodnické dny svoje děti) a malí návštěvníci určitě

Setkávání s pohádkovými postavami na Čochtanově Třeboni

stihli i koupání stejně jako myslivecké slavnosti, které běžely souběžně na náměstí. Měli jsme z toho pochopitelně radost stejně jako ty děti.

Letos nás oslovil Jindřichohradecký deník a díky panu redaktorovi, kterého to evidentně také bavilo, vznikla hezká reportáž o tom, jak myslivci a vodníci k sobě ladí. Jak? No, že jsou v zeleném! Vymyslel pan redaktor. Čochtanova Třeboň se už stala tradicí a návštěvníci se těší každý rok znovu na svoje pohádkové soutěže. Pohádková zastavení se každý rok trochu obměňují, ale jinak nelze měnit zaměření celého víkendu. Děti na to „svoje“ čekají celý rok.

Takže si troufáme prohlásit i letošní Čochtanovu Třeboň za úspěšnou. A děkujeme za podporu, bez ní by to bylo obtížnější! Finančně nám pomohla nejen Třeboň samotná, ale také Svaz klubů mládeže a náš tradiční věrný fanda z Třeboně Hotel a restaurace Galerie. Z dotace a příjmů je možné zaplatit nejen materiální náklady, ale také ubytování všem těm nadšencům, kteří to všechno připravují. Podílí se na tom parta 25 osob a připojují se už i naše dorůstající děti.

Za werichovský shluk Praha Eva Gutová

Ve sbírce pro děti letos pražští Werichovci shromáždili rekordních 300 plyšáků

Pro soubor Furiant je rok 2025 opět rokem zajímavých zážitků a zkušeností

Sezóna souboru odstartovala zvesela, a to 34. masopustní koledou na náměstí Přemysla Otakara II. Začátek března překvapil příjemným slunečným počasím, a tak si akci užili jak zúčastnění, tak přihlížející. Za soubor se zde předvedla již tradiční trojice klaunů, bába s nůši, ale třeba i pirát nebo cikánka. Březen pokračoval zvesela dál a nás čekala další příjemná akce – 8. března se konal folklorní ples, pořádaný souborem Lučina. Furiant zde vystoupil s krátkým tancem Skočná, ale hlavně byl tento večer plný lidové zábavy v doprovodu muzik všech zvaných jihočeských souborů.

V dubnu se soubor vypravil na své každoroční jarní soustředění do jihočeské obce Klec. Letos měl ale sobotní program netradiční formu. Čekalo nás ten den totiž vystoupení na Velikonočních trzích v Táboře, kam jsme se ze soustředění společně přesunuli. Měli jsme možnost zde předvést svůj taneční, hudební i pěvecký um ve třech obsáhlých vstupech.

Naše muzika rozhodně také nezahálí. Nejen, že se bez ní neobejde žádné taneční vystoupení, ale má i své sólové projekty, jako třeba květnové vystoupení v Lužnicích u Třeboně na křestu v Muzeu lidové architektury jižních Čech a digitálním skanzenu Ludmila nebo vystoupení v Kozlovně u Plechandy v rámci Píseckého folklorního festivalu.

Příjemný letní večer na konci léta bylo možné strávit v Plzeňce u Zelené Ratolesti v Českých Budějovicích, kde se konal Večer venkova v rámci akce Země živitelka. Zde jsme vystoupili na úvod večera. Za doprovodu cimbálové muziky Vojara jsme si pak mohli tanečně užít zbytek večera.

Velkou odměnou za dřinu na úterních zkouškách pro nás bylo zářijové dvojvystoupení. V sobotu 20. září měl Furiant možnost vystoupit v Borové u Chvalšín na 39. ročníku Mistrovství Evropy ovčáckých psů. A hned druhý den v neděli jsme měli tu čest vystoupit v Rapšachu na 29. ročníku Mistrovství světa záchranářských psů.

A co je u nás ještě nového? Od jara usilovně pracujeme na nácviku nového tance, který nese název Jihočeská kolečka. Jeho hudební aranžmá vzniklo před několika desítkami let,

Kapela souboru Furiant

Tanec Rejdovák na trzích v Táboře

Vítáme jaro

ovšem jeho choreografická aranž je novinkou. Postarala se o ni naše tanečnice Andrea Procházková, která ji s námi za pomoci vedoucí souboru Miloslavy Buldové po celý rok trpělivě nacvičuje. Z pera již zmíněné autorky vzešla také nová choreografie pro sólový tanec *Stojí černý mračno*, o jehož hudební úpravu se zasloužil primáš kapely Jaroslav Sklenička. Naši chlapečci se letos také mohou těšit z nových krojových vest.

Na závěr už se zbývá jen rozloučit slovy lidové písně „Dej

nám Pán Bůh zdraví v Jihočeském kraji, dej nám Pán Bůh zdraví, dej“. Mnoho štěstí, zdraví a všemožných folklórních i jiných úspěchů nejen do jižních Čech přeje soubor písní a tanců *Furiant*.

Hana Tichá, členka a tanečnice souboru Furiant České Budějovice

Dětský folklorní soubor Malý Furiant

Několik posledních let se náš soubor těší na stejná vystoupení v tradičních termínech a při tradičních příležitostech. Ať už jsou to všem známé svátky jako Velikonoce a Vánoce, nebo tradiční akce našeho zázemí v budějovickém Domu dětí a mládeže. A v neposlední řadě tradiční akce pořádané v našem domovském městě České Budějovice. Občas do toho vpadne i jiná příležitost, která tuto tradiční „nudu“ jenom zpestří.

Letos již podruhé jsme se měli možnost představit na festivalu K Budějicům cesta, který se koná první víkend v září na českobudějovickém náměstí Přemysla Otakara II. Festival je to spíše komorní, představuje folklor a lidovou píseň v podání folklórních souborů i dechových kapel. Až na tradiční hosty z jižní Moravy se drží v jihočeských hranicích. Jenže ten termín...

Se souborem jsme se tradičně rozloučili někdy v první polovině června a všichni se někam rozutekli na prázdniny. Občas se s někým potkali, občas si poslali pozdrav, až tu bylo najednou září a první zkouška před vystoupením na výše zmíněném festivalu. No a teď, jak to dát dohromady...? Třetina členů ještě kamsi míří, protože si nevšimli, že už týden prázdniny nejsou (nebo se toho volna prostě nechtějí vzdát). Zbytek osazenstva si zase potřebuje všechno povědět, kde byli, co tam dělali, s kým se potkali, co viděli, kde si kdo co zlomil, kdo se s kým rozešel nebo sešel... No zkrátka, zkouška skoro zbytečná. Nicméně program jsme dohromady dali a rozešli se s heslem, že to nějak dopadne a stejně nikdo neví, jak to má správně vypadat.

A je tady sobota, lehce po poledni se scházíme na náměstí, za pódiem se převlékáme, připomínáme si program a ladíme, jak se mezi jednotlivými tanci budou účinkující střídát. Muzika se chystá u mikrofónů, moderátorka nás uvádí a začíná první tanec. Mně je jasné, že to mít hladký průběh nebude. Nedávám na sobě nic znát a snažím se prostoje mezi tanci maskovat tu slovem tu delší předehtou. Najednou se jeden hoch začne na pozadí pódia přesouvat z jedné strany na druhou. Nebylo by to tak zlé, kdyby to neznamenal mírné balancování na zadní hraně pódia mezi volným prázdnem a židlemi, kterých se nedalo držet. No a nebylo by to tak zlé, kdyby ho ostatní nezačali následovat.

Jenže vrchol představení měl teprve přijít. Moderátorka mi šeptá, jestli můžeme trochu natáhnout program, že následující kapela má trochu zpoždění. Samozřejmě, můžeme. Jenže to by nesmělo být po prázdninách... S mírnou nedůvěrou ke svým vlastním krokům tanečníci a tanečnice předvedli ještě dva kusy a vše zachraňuje notoricky známý závěr.

Při balení krojů a nástrojů už jen přemýšlím, jestli své svěřence pochválit, nebo jim vynadat, ale nakonec vítězí mírná pochvala. Oni totiž přítomní rodiče a známí coby diváci chválí a říkají, že až na ty přidané kusy nebylo poznat, že jsme se dva měsíce neviděli. A že je moc hezké, jak máme i ty menší děti vycvičené, když ten přesun na pozadí i přes ty židle tak pěkně zvládly...

Josef Kadubec, vedoucí souboru Malý Furiant

Klub aerobiku

Celý školní rok jsme se v hodinách aerobiku zaměřovali na rozvoj oběhové soustavy, na zvýšení úrovně vytrvalosti a výkonnosti. Naším cílem bylo pozitivně ovlivnit funkci a strukturu pohybového ústrojí. Choreografii pro děvčata jsem vytvořila ze základních pohybů, které jsou rozdělené do dvou kategorií: low impact a high impact. Děvčata po celý rok pilně trénovala a také se, například při nácviu „zvedaček“, pořádně zapotila.

Během roku jsme uspořádali tři vystoupení. První vystoupení bylo pro čerta a Mikuláše, druhé pro rodiče. Na závěr jsme se zúčastnili zahradní slavnosti pořádané Domem dětí a mládeže v Českých Budějovicích. Na vystoupení se děvčata velmi těšila a složila dokonce i básničku pro moderátora:

*Srdce bije jako zvon
každý pohyb má svůj tón
jedenáctka v rytmu jede
až se tělo v tvar nám svede
hudba končí
nohy bolí
ale cítíme se skvěle
I když se to zdá
být dřina
aerobik je prostě prima*

Počasí nám přálo, vystoupení se povedlo, a pak hurá, čekaly nás prázdniny.

Dřina na sále

Vystoupení pro DDM

Kondiční cvičení s míči

Kondiční cvičení

Cílem tohoto cvičení bylo formovat své tělo. Posilovali jsme břišní, hýžďové, zádové i jiné svaly. Zařazovala jsem rovněž rehabilitační cvičení a jógové sestavy. Hodiny jsem zpestřovala různými cvičebními styly, jakými jsou například Bodystyling, P-clas nebo Fitball. Využívali jsme činky, velké míče, gumové pásky a stepy.

V poslední době jsem zařazovala také kruhový trénink, který byl velmi oblíbený. Cvičení tak bylo velmi pestré a při „mučení“ svého těla jsme zažili i legraci.

Karla Schusterová, vedoucí Klubu aerobiku Č. Budějovice

Dětský folklorní soubor Prácheňáček ze Strakonic

Na jaře 2025 jsme to neměli jednoduché. Nemoci se nám nevyhýbaly, jak už jsme psali v našem posledním jarním příspěvku. Na každé zkoušce byla jiná sestava dětí, ale přesto jsme vydrželi a na krajskou přehlídku připravovali dvě zcela nová pásma. Zkoušeli jsme, upravovali a snažili se je doladit do posledních detailů. Ke konci jsme se dopracovali doslova za pět minut dvanáct, snad den před vystoupením. Společné dílo se nakonec podařilo a připravená vystoupení stála za to!

Pásmo Cestou na pouť

Z pásma Na půdě

Na celostátní přehlídce v Jihlavě

Na návštěvě v jihlavské ZOO

V neděli 27. dubna v Domě kultury Metropol v Českých Budějovicích pořádál Dům dětí a mládeže České Budějovice ve spolupráci s NIPOS-ARTAMA Praha Krajskou přehlídku dětských folklórních souborů Jihočeského kraje s postupem na celostátní přehlídku v Jihlavě. Na přehlídce se představily dětské folklórní soubory z celého Jihočeského kraje se svým krátkým pásmem ze svého regionu.

Starší skupina Prácheňáčku vystoupila s pásmem Cestou na pouť, ve kterém děvčata zatancovala v dřevákách – což rozhodně není jednoduché. Jejich výkon ocenila i porota a pochválila je za taneční vypěstlost, souhru a energii.

Mladší skupina dětí Prácheňáčku vystupovala na přehlídce úplně poprvé a představila se s novým pásmem Na půdě, které diváky i porotu okouzlo hravostí a dětskou fantazií. Za deště, když si děti nemohly hrát venku, vylezly na tajemnou půdu. Tam objevily dávno zapomenuté poklady a dokonce i strašidlo, ze kterého se nakonec vyklubala panímáma s usušeným prádlem. Mezi starým haraburdím našla své staré housle a teta, která se přišla podívat, proč se jí třese strop nad hlavou, vysvětlila dětem, že chlupatá věc s rohy není ani čert ani koza, ale dudy, a obě pak zahrály dětem písničku k tanci.

Odborná porota ohodnotila nejen technické provedení a přirozený dětský projev, ale i autenticitu regionálního materiálu, práci s dětským kolektivem a celkový umělecký dojem.

Mladší děti z Prácheňáčku si z krajské přehlídky odvezly vítězství, postup na Celostátní přehlídku dětských folklórních souborů v Jihlavě a hlavně obrovskou radost a chuť do další práce.

Víkendové dobrodružství na celostátní přehlídce bylo pro některá mrňata první samostatné spaní mimo domov, a tak jsme s sebou přibrali několik starších dětí, které jim dělaly společnost. Pro všechny bylo velkým zážitkem a poučením zhlédnout představení ostatních

Letní tábor Prácheňáčku

dětských folklorních souborů z Čech, Moravy a Slezska. A po vystoupení navštívily děti ještě Jihlavskou ZOO.

Celý jeden srpnový týden pak tradičně patřil letnímu táboru Prácheňáčku, který se stal místem intenzivního nácviku. Dopolední hodiny patřily zkouškám, zpěvu a tanci, odpoledne hram, koupání a výletům do okolní přírody, večery společnému posezení u ohně. Na táboře klademe velký důraz na spolupráci mezi skupinami. Starší členové souboru nahrazují malým tátu a mámu a po celou dobu se o ně starají.

A jaká vystoupení nás v nejbližší době čekají?

- 1. 11. 2025 – Večer s Prácheňáčkem
- 18. 12. 2025 – Vánoční koncert Prácheňáčku
- 22. 5. 2026 – Jubileum Prácheňáčku – velký výroční koncert
- srpen 2026 – tábor a tradiční MDF ve Strakoncích

Za DFS Prácheňáček Sylva Svobodová, Lucie Frühaufová a Lucie Němejcová

XXIV. Mezinárodní folklorní festival Český Krumlov

Co by to bylo za září a svátek sv. Václava bez českokrumlovského mezinárodního folklorního festivalu? Naštěstí se i letos organizátoři z dětského folklorního souboru Jitřenka a souboru Růže postarali o nabitý program plný zpěvu, hraní a tance.

Sukně se poprvé rozvlnily v pátek 26. září na prostranstvích historického centra Českého Krumlova. Ulicemi se línul zpěv v portugalské, češtině a slovenštině a město

Folklorní večer v Krumlovském mlýně

Portugalští hosté festivalu v Seminární zahradě

Českokrumlovský soubor Jiřienka

se zatočilo do kola i v čase a vrátilo se mnoho let nazpět. Nynější turisté si mohli poslechnout a užít kousek slovanské i románské kultury a jejich specifické krásy. Večer se účinkující festivalu setkali v Krumlovském mlýně, v němž se již tradičně konal společný folklorní večer.

V sobotu se slova ujal hlavní program na pódiu na náměstí Svornosti doprovázený vystoupeními v Seminární zahradě před hotelem Růže. Muziky hrály k tanci a zpěvu a zásluhou vlídného počasí spolu s tanečnicí bavily zaplněné trhy v srdci města. Pro české ucho netradiční melodie a taneční kroky předvedli přátelé z Portugalska. Trošku známější písně i figury do Českého Krumlova připutovaly ze Slovenska spolu se souborem Maguráčik, který festival navštívil i v minulosti. Nechyběl ani český folklór, jenž spolu s domácími soubory předvedly soubory Dyleň, Písečánek a Doudlebáněk.

Suma sumárum poslední zářijový víkend se nesl opět ve znamení radosti, folklóru a přátelství. A právě bez přátel ze Svazu klubů mládeže by festival nebyl takový, jaký byl. Moc děkujeme za podporu a za milou spolupráci.

Za DFS Jiřienka Vlasta Bártová

Soubor Maguráčik ze Slovenska

Jihočeský Folklor camp 2025

Hudební část

V termínu 4. – 5. října proběhl III. ročník hudební části Folklor campu. Tentokrát se rozsah rozšířil do víkendového formátu, což se ukázalo jako velmi příjemné řešení. Seminář se konal v Penzionu u Zemanů v Chrástanech, kde jsme měli kompletní zázemí. Letos se zúčastnilo celkem 20 muzikantů z osmi folklorních muzik.

Sobotní dopoledne lektoroval docent Lubomír Tyllner, který přivezl velmi staré notové zápisy, mnohdy neúplné nebo nesprávně zapsané, a úkolem muzikantů bylo, notový zápis pochopit a spontánně přetvořit pro použití v kapele.

Po odpoledním výletu na místní Stonehenge se ujal dalších lekcí Miljo Milev, který k nám pravidelně jezdí z Karlových Varů. Přivezl velmi zajímavé notové zápisy a pro mnohé muzikanty to byla velká výzva. Všichni muzikanti si s ním ovšem poradili na výbornou, vzhledem k větší časové dotaci si mohli noty lépe procvičit.

V nedělních dopoledních hodinách proběhly dělené lekce. Klarinety vyučoval Miroslav Lukeš, dudácké písně Julie Vlčková a smyčcové nástroje Miljo Milev. Po nedělním obědu byl čas na konečnou souhru a dopilování maličkostí a v 16 hodin se konal koncert pro veřejnost, kde všichni účastníci v krojích předvedli, co se za celý víkend naučili. Letošní běh měl velký ohlas a všichni se již těší na příští ročník.

Taneční část

Letošní již VIII. ročník Folklor campu se uskutečnil 10. – 12. října ve sportovišti SK Pedagog v Českých Budějovicích. A zaznamenali jsme rekordní zájem. Celovíkendového semináře se účastnilo na 87 tanečníků ze 14ti folklorních souborů. Velký zájem byl

i z mládežnických souborů, a tak více než polovina účastníků byla do 18ti let. To mě vede k zamyšlení nad příštím ročníkem a možným rozdělením na dva běhy – pro mládež a pro dospělé. Lépe by se přizpůsobovala náplň jednotlivých lekcí.

Letošními lektory byli Jan Kysučan a Tereza Jindráková, kteří připravili páteční lekci lidového tance, konkrétně Furiantu. Tento tanec si pak mohli všichni vyzkoušet i v praxi při večerní tancovačce. O hudební doprovod se postarala Furiantská muzika.

V sobotu ráno připravila Tereza Jindráková účastníkům lekci současného tance. Irena Novotná díky zajímavé projekci přiblížila důležitost řemesel pro naše předky i to, jak se otiskla v lidové písni. V odpoledních sobotních hodinách nás čekal seminář párového tance od Josefa Handrejcha, který si připravil choreografii Mateníku. Zaměřil se také na výraz v mužském projevu.

Velmi oblíbenou částí campu se staly rukodělné workshopy. V letošním roce za námi přijela Věra Pichová, která přednesla teorii o prácheňských hnětýnkách. Účastníci campu si rovněž mohli zkusit zdobení hnětýnek. Můj obdiv získala hlavně množstvím napečených hnětýnek, protože na každého účastníka vycházelo 9 kousků, které si mohli ozdobit dle svého uvážení.

Sobotní večer jsme zakončili přednáškou na téma barevnost krojů a vázání šátků, o kterou se postarala Martina Ambrožová. Přizvala si na pomoc Miroslavu Dušákovou, která nám ukázala klasický úvaz Doudlebského šátku.

Za velmi důležitou část campu považuji také volný čas, který spolu mohou účastníci strávit. Sobotní noční hodiny proto patřily družení, společnému zpěvu, tanci, různým hrám a dobré náladě. Vnímám jako zásadní, když se mohou folkloristi spolu družit a sdílet svou lásku k folklóru.

Nedělní ráno již jako tradičně patřilo docentu Lubomíru Tyllnerovi, který se svou hodinou zpěvu a jeho oblíbenými lidovými písněmi přenesl nás všechny do dob dávno minulých. O zakončení se pak postaral Zdeněk Vejvoda s jeho energickou hodinou tance. Podstatnou složkou byla praktická část hodiny s důrazem na rozcvičku a nácvik potřebných kroků i výrazu při tanci.

A tak je úspěšně za námi VIII. ročník Jihočeského Folklor campu. Patří se poděkovat všem, kteří finančně přispěli, protože bez nich by se konat nemohl. Děkuji proto Svazu klubů mládeže, Národnímu ústavu lidové kultury a Jihočeskému folklórnímu sdružení. Poděkování patří také všem lektorům, kteří si ve svých nabitých diářích na náš seminář udělali čas.

Tereza Kadlecová, organizátorka obou akcí

Folklorní soubor Bystřina
v čele s Terezou Kadlecovou
pořádá

VIII.

JIHOČESKÝ FOLKLORCAMP

10. – 12. října 2025
SK Pedagog České Budějovice

Svou účast přislíbili:
Jan Kysučan, Tereza Jindráková – VUS Ondráš
Irena Novotná
Lubomír Tyllner
Zdeněk Vejvoda
Josef Handrejch
Jiřina Langhammerová

Přihlášky posílejte do 10. 9. na email:
bystrina-zliv@centrum.cz

Vydává ČMR SKM, Spolek zapsaný Městským soudem v Praze oddíl L,
vločka 13685, IČ: 693 68 813, Legerova 39, 120 00 Praha 2.

Neprodejné, určeno jen pro vnitřní potřebu SKM.